

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
EVGENIJA TANCHEVA,
predstavljeni 1. junija 2017¹

Zadeva C-205/16 P

**SolarWorld AG
proti**

Svetu Evropske unije

„Pritožba – Subvencije – Uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani – Dokončne dajatve – Zaveza – Dopustnost – Razglasitev delne ničnosti – Ločljivost“

1. Družba SolarWorld AG (v nadaljevanju: SolarWorld) s to pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sklep Splošnega sodišča², s katerim je to kot nedopustno zavrglo tožbo za razglasitev ničnosti člena 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 (v nadaljevanju: sporna uredba).³ S členom 1 sporne uredbe je bila uvedena dokončna izravnalna dajatev na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija iz Kitajske, s členom 2 navedene uredbe pa je bil izravnalne dajatve iz člena 1 oproščen uvoz izdelkov podjetij, ki so se zavezala, da bodo do določenega letnega obsega uvoza uporabljala minimalno uvozno ceno. Splošno sodišče je v izpodbijanem sklepu razsodilo, da člena 2 ni mogoče ločiti od preostanka navedene uredbe, ker bi razglasitev ničnosti samo navedene določbe spremenila bistvo sporne uredbe. Zato je kot nedopustno zavrglo tožbo za razglasitev ničnosti zgolj člena 2.

2. S to pritožbo se odpira vprašanje, ali se lahko v primeru, ko se z uredbo uvede izravnalna dajatev in nato plačila navedene dajatve oprostitjo izvozniki, katerih ponudba zaveze je sprejeta, zahteva samo razglasitev ničnosti oprostitve. Če je tako in če bi pritožba uspela, bi se izravnalna dajatev, ki jo določa uredba, uporabljala za uvoz s strani družb, za katere je prej veljala zaveza. Če ni tako in če bi pritožba uspela, bi bila uredba razglašena za nično v celoti, dajatev, ki jo določa, pa se ne bi več mogla uporabljati. Komisija bi morala sprejeti potrebne ukrepe za izvedbo sodbe o razveljavitvi izpodbijanega sklepa ter zlasti presoditi, ali je revidirano zavezo mogoče sprejeti ali pa je mogoče naložiti dajatev brez vsakršne take oprostitve.

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² Sklep z dne 1. februarja 2016, SolarWorld in drugi/Svet (T-142/14, neobjavljen, EU:T:2016:68; v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

³ Uredba z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 325, str. 66).

I. Pravni okvir

3. Člen 12(1) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009⁴ določa:

„Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

- (a) so se postopki začeli v skladu s členom 10;
- (b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in če so zainteresirane stranke dobile dovolj priložnosti za predložitev informacij in pripomb v skladu z drugim pododstavkom člena 10(12);
- (c) je bila sprejeta začasna pozitivna ugotovitev, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da se s tem industriji Skupnosti povzroča škoda, in
- (d) je zaradi interesa Skupnosti potrebno posredovanje za preprečitev takšne škode.

[...]

Znesek začasne izravnalne dajatve ne sme presegati skupnega zneska začasno določenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, biti pa mora nižji, če bi takšna nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti.“

4. Člen 13(1) osnovne uredbe določa:

„V primeru začasne pritrdilne ugotovitve glede obstoja subvencioniranja in škode, lahko Komisija sprejme ponudbe prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:

- (a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki, ali
- (b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo spremenil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se bodo za takšen izvoz zagotavljale subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom prepriča, da so škodljivi učinki subvencij odpravljeni.

Začasne dajatve, ki jih uvede Komisija v skladu s členom 12(3), in dokončne dajatve, ki jih uvede Svet v skladu s členom 15(1), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze ne uporabljajo za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja, navedena v sklepu Komisije o sprejetju zavez in v vseh nadaljnjih spremembah takega sklepa.

Cene se v skladu s takimi zavezami ne zvišajo za več, kot je potrebno za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, hkrati pa se morajo zvišati za manj kot za znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tako zvišanje zadostovalo za odpravo škode industriji Skupnosti.“

⁴ Uredba z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (kodificirana različica) (v nadaljevanju: osnovna uredba) (UL 2009, L 188, str. 93).

5. Člen 13(9) osnovne uredbe določa:

„Če katera koli stranka zaveze krši ali prekliče zavezo ali v primeru, da Komisija prekliče sprejem zaveze, se sprejem zaveze, po posvetovanju, s sklepom ali z uredbo Komisije, kakor je primerno, prekliče in začne veljati začasna dajatev, ki jo je določila Komisija v skladu s členom 12, ali dokončna dajatev, ki jo je določil Svet v skladu s členom 15(1), pod pogojem, da je bila zadevnemu izvozniku ali državi porekla in/ali izvoza, razen če je zavezo preklical izvoznik ali takšna država, dana priložnost za predstavitev stališča. [...]“

6. Člen 15(1) osnovne uredbe določa:

„Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in s tem povzročene škode, in je v interesu Skupnosti, da se zahteva ukrepanje v skladu s členom 31, uvede Svet dokončno izravnalno dajatev na predlog Komisije, ki ga le-ta predloži po posvetovanju s Svetovalnim odborom.

[...]

Znesek izravnalne dajatve ne sme preseči ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, vendar mora biti nižji od celotnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če nižja dajatev zadošča, da se odpravi škoda, ki se povzroča industriji Skupnosti.“

II. Dejansko stanje

7. Komisija je 6. septembra 2012 začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov s poreklom iz Kitajske.⁵ Navedeni postopek je začela zaradi pritožbe, ki jo je vložilo EU Pro Sun, združenje evropskih proizvajalcev fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov.

8. Komisija je 8. novembra 2012 začela protisubvencijski postopek v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov s poreklom iz Kitajske.⁶

9. Komisija je 4. junija 2013 sprejela Uredbo (EU) št. 513/2013, s katero je bila uvedena začasna protidampinška dajatev na uvoz zadevnega izdelka iz Kitajske.⁷ Navedena začasna protidampinška dajatev je bila v obliki dajatve *ad valorem*.

10. Tožba za razglasitev ničnosti Uredbe št. 513/2013, ki sta jo vložila dva evropska proizvajalca fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov, vključno z družbo SolarWorld, je bila s sklepom Splošnega sodišča zavrnjena.⁸ Pritožba zoper navedeni sklep je bila s sklepom Sodišča zavrnjena.⁹

5 Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza fotonapetostnih modulov in ključnih sestavnih delov na osnovi kristalnega silicija (tj. celice in rezine) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, C 269, str. 5).

6 Obvestilo o začetku protisubvencijskega postopka za uvoz fotonapetostnih modulov in ključnih sestavnih delov (tj. celice in rezine) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, C 340, str. 13).

7 Uredba z dne 4. junija 2013 o uvedbičasne protidampinške dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ter o spremembi Uredbe (EU) št. 182/2013 ter o uvedbi registracije tega uvoza s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki je od tam poslan (UL 2013, L 152, str. 5).

8 Sklep z dne 14. aprila 2015, SolarWorld in Solsonica/Komisija (T-393/13, neobjavljen, EU:T:2015:211).

9 Sklep z dne 16. marca 2016, SolarWorld/Komisija (C-312/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:162).

11. China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (kitajska gospodarska zbornica za uvoz in izvoz strojev in elektronike, v nadaljevanju: CCCME) in skupina proizvajalcev-izvoznikov sta z dopisom Komisiji z dne 27. julija 2013 ponudili zavezo, in sicer, da bosta uporabljali minimalno uvozno ceno (v nadaljevanju: minimalna uvozna cena) do določenega letnega obsega uvoza, ki ustreza njuni uspešnosti na trgu. Za uvoz nad tem obsegom bi se uporabljala dajatev *ad valorem*. Komisija je 2. avgusta 2013 sprejela Sklep 2013/423/EU, s katerim je navedeno zavezo sprejela.¹⁰ Istega dne je Komisija sprejela Uredbo (EU) št. 748/2013,¹¹ s katero je spremenila Uredbo št. 513/2013, da bi upoštevala sprejetje navedene zaveze.

12. Svet je 2. decembra 2013 sprejel Izvedbeno uredbo 1238/2013, s katero je bila na uvoz izdelka iz Kitajske¹² uvedena dokončna protidampinška dajatev. Svet je s členom 1 sporne uredbe uvedel dajatev *ad valorem*. S členom 3 je bil uvoz izdelkov, ki jih zaračunajo družbe, katerih zaveze so bile sprejete in ki so na seznamu iz Priloge k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU,¹³ oproščen protidampinške dajatve, uvedene s členom 1.

13. Komisija je Sklep 2013/707 sprejela 4. novembra 2013. V njem je sprejela spremenjeno zavezo, ki sta jo CCCME in skupina proizvajalcev-izvoznikov (v nadaljevanju: zaveza) ponudili za obdobje uporabe dokončne protidampinške dajatve. Navedeno zavezo je sprejela ne samo v zvezi s protidampinškim postopkom, temveč tudi v zvezi s protisubvencijskim postopkom.

14. Svet je 2. decembra 2013 sprejel sporno uredbo, s katero je uvedel dokončno izravnalno dajatev na uvoz zadevnega izdelka iz Kitajske. S členom 1 je bila uvedena izravnalna dajatev *ad valorem*. S členom 2 je bil uvoz izdelkov, ki jih zaračunajo družbe, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so naštet v Prilogi k Sklepu 2013/707, navedene izravnalne dajatve oproščen.

15. Tožba za razglasitev ničnosti Sklepa 2013/423 in Sklepa 2013/707 je bila s sklepom Splošnega sodišča zavrnjena.¹⁴ Pritožba zoper navedeni sklep je bila s sklepom Sodišča zavrnjena.¹⁵

16. Komisija je z dopisom z dne 15. septembra 2014 v skladu s klavzulo 3.5 zaveze sprejela prošnjo CCCME za prilagoditev minimalne uvozne cene navzdol. Splošno sodišče je 16. februarja 2017 zavrnilo tožbo, ki jo je družba SolarWorld vložila za razglasitev ničnosti odločitve iz dopisa Komisije z dne 15. septembra 2014.¹⁶

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

17. SolarWorld in dva druga evropska proizvajalca fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov, in sicer Brandoni solare SpA (v nadaljevanju: Brandoni solare) in Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (v nadaljevanju: Solaria Energia), so 28. februarja 2014 vložili tožbo za razglasitev ničnosti člena 2 sporne uredbe.

10 Sklep Komisije z dne 2. avgusta 2013 o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (2013/423/EU) (UL 2013, L 209, str. 26).

11 Uredba z dne 2. avgusta 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 513/2013 o uvedbičasne protidampinške dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L 209, str. 1).

12 Uredba z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL 2013, L325, str. 1).

13 Sklep z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (2013/707/EU) (UL 2013, L 325, str. 214).

14 Sklep z dne 14. januarja 2015, SolarWorld in drugi/Komisija (T-507/13, EU:T:2015:23).

15 Sklep z dne 10. marca 2016, SolarWorld/Komisija (C-142/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:163).

16 Sodba z dne 16. februarja 2017, SolarWorld/Komisija (T-783/14, neobjavljena, EU:T:2017:88).

18. Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom tožbo zavrglo kot nedopustno.

19. Splošno sodišče je spomnilo, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar so elementi, katerih ničnost se zahteva, ločljivi od preostalega akta, se pravi, če ne bi bila posledica delne ničnosti akta ta, da bi bilo spremenjeno njegovo bistvo. V obravnavani zadevi se je razglasitev ničnosti predlagala samo za člen 2 sporne uredbe. Če bi bil za ničen razglašen samo člen 2, bi se izravnalna dajatev uporabljala za vse uvožene izdelke, ki so jih poslali proizvajalci-izvozniki, katerih ponujena zaveza je bila sprejeta. S tem bi bil izravnalni dajatev podeljen širši obseg, saj se v skladu s sporno uredbo uporablja samo za uvožene izdelke, ki jih pošljejo proizvajalci-izvozniki, ki niso pristopili k zavezi, ta uvoz pa je ustrezal 30 % celotnega uvoza zadevnega izdelka. Zato člena 2 ni mogoče ločiti od preostanka sporne uredbe. Tožba za razglasitev ničnosti samo člena 2 je bila zavrnjena kot nedopustna.

20. Ker je Splošno sodišče tožbo zavrglo, saj bi razglasitev ničnosti samo člena 2 spremenila bistvo sporne uredbe, ni obravnavalo drugega razloga za nedopustnost, ki ga je navedel Svet, in sicer, da naj družbe SolarWorld, Brandoni solare in Solar Energia ne bi imele procesnega upravičenja za izpodbijanje člena 2 sporne sodbe.

IV. Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

21. SolarWorld s pritožbo, vloženo 11. aprila 2016, Sodišču predlaga, naj pritožbo razglasi za dopustno in utemeljeno, naj razveljavi izpodbijani sklep ter meritorno odloči v zadevi in razglasi člen 2 sporne uredbe za ničn ali pa naj zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču. SolarWorld Sodišču predlaga tudi, naj Svetu naloži plačilo stroškov.

22. Svet Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbo ter družbi SolarWorld naloži plačilo stroškov pritožbe in postopka pred Splošnim sodiščem.

23. Komisija predlaga, naj Sodišče pritožbo zavrne kot neutemeljeno in družbi SolarWorld naloži plačilo stroškov.

V. Presoja pritožbenih razlogov

24. Družba SolarWorld navaja dva pritožbena razloga. Prvič, trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka te uredbe, napačno uporabilo pravo. Drugič, trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je njeno tožbo zavrglo kot nedopustno, kršilo člena 47 in 20 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

A. Prvi pritožbeni razlog

1. Trditve strank

25. Družba SolarWorld v prvem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 53 do 60 izpodbijanega sklepa, zlasti v točkah 55 in 59 navedenega sklepa, presodilo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe, napačno uporabilo pravo.

26. Prvič, družba SolarWorld trdi, da sta zaveza o minimalni uvozni ceni iz člena 2 sporne uredbe in izravnalna dajatev *ad valorem* iz člena 1 navedene uredbe dve obliki izravnalnih ukrepov. Kot taki imata isti namen (odpraviti škodo, ki jo je utrpela industrija Unije) in ju je treba določiti na ravni, na kateri tako škodo odpravljata. Zato nadomestitev enega izravnalnega ukrepa (zaveza) z drugim (dajatev) ne spremeni bistva sporne uredbe. Razlog za to je, da je področje uporabe navedene uredbe

uvedba izravnalnih ukrepov za ves subvencioniran uvoz, ne glede na obliko takih ukrepov. Sodbe, navedene v točki 57 izpodbijanega sklepa, se za obravnavano zadevo ne uporabljajo, saj bi v navedenih sodbah razglasitev delne ničnosti pomenila bistveno spremembo področja uporabe izpodbijanega akta, medtem ko bi v obravnavani zadevi razglasitev delne ničnosti sporne uredbe pomenila samo spremembo oblike uvedenih izravnalnih ukrepov.

27. Drugič, družba SolarWorld trdi, da je v sami osnovni uredbi predvidena nadomestitev enega izravnalnega ukrepa z drugim ukrepom drugačne oblike. Člen 13(9) navedene uredbe določa, da se uvedene izravnalne dajatve uporabijo, če je zaveza kršena ali umaknjena ali če Komisija umakne njeno sprejetje.

28. Tretjič, družba SolarWorld poudarja, da če bi Splošno sodišče razglasilo ničnost člena 2 sporne uredbe, ker minimalna uvozna cena, kot trdi SolarWorld, ni bila določena na ravni, na kateri odpravlja škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, to ne bi nujno pomenilo uvedbe dajatev. Komisija in Svet bi lahko sodbo o razglasitvi ničnosti upoštevala tako, da bi sprejela revidirano minimalno uvozno ceno, določeno na ravni, na kateri odpravlja škodo.

29. Četrtrič, družba SolarWorld trdi, da ni pomembno, da bi bile zaradi razglasitve ničnosti samo člena 2 sporne uredbe uvedene izravnalne dajatve iz člena 1 navedene uredbe za ves subvencioniran uvoz, medtem ko so se prej uporabljale za samo 30 % navedenega uvoza. To ne spremeni področja uporabe sporne uredbe, ker je področje uporabe navedene uredbe uvedba izravnalnih *ukrepov* za ves subvencioniran uvoz. Zato delež subvencioniranega uvoza, za katerega se uporablja določena oblika izravnalnih ukrepov, ni pomemben.

30. Svet trdi, da je prvi pritožbeni razlog nedopusten, ker je, prvič, zgolj ponovitev tožbenega razloga, ki je bil predložen Splošnemu sodišču, in drugič, ker temelji na vprašanih dejanskega stanja, ki ne morejo biti predmet nadzora Sodišča, razen če so bili dokazi izkrivljeni, česar družba SolarWorld ne trdi.

31. Kar zadeva vsebino, Svet trdi, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti. Prvič, razlikovanje med izravnalnimi ukrepi in izravnalnimi dajatvami, ki ga uporablja SolarWorld, je umetno. Kjer je v osnovni uredbi uporabljen izraz „ukrepi“, to običajno pomeni dajatve, na primer v naslovih členov 12 in 14. Drugič, Svet trdi, da bi bile zaradi razglasitve ničnosti samo člena 2 sporne uredbe izravnalne dajatve iz člena 1 navedene uredbe uporabljene za ves uvoz, medtem ko so se prej uporabljale samo za uvoz nad določenim letnim obsegom, torej samo za *del* subvencioniranega uvoza. S tem bi bilo spremenjeno bistvo sporne uredbe. Tretjič, Svet trdi, da brez dajatev zaveze ne bi bilo mogoče udejanjiti. Zaveza ima namreč omejeno področje uporabe (uporablja se samo do določenega obsega uvoza, nad njim pa se uporabljajo dajatve). Četrtrič, Svet in Komisija sta pri presojanju interesa industrije Unije upoštevala učinke minimalne uvozne cene. Petič, dajatev je bila določena na ravni, na kateri skupaj z minimalno uvozno ceno odpravlja škodo, ki jo je utrpela industrija Unije. Sporna uredba torej temelji na skupnem učinku dajatev in zaveze na gospodarstvo. Ni nujno, da bi Svet izravnalne dajatve uvedel za ves subvencioniran uvoz, če zaveze ne bi bilo.

32. Komisija trdi, da je prvi pritožbeni razlog neutemeljen.

33. Prvič, ni pomembno, da sta zaveza in izravnalne dajatve izravnalna ukrepa in da imata kot taka enak namen (odpraviti škodo, ki jo je utrpela industrija Unije). Pomembno je to, da bi se z nadomestitvijo prvega z drugim spremenilo bistvo sporne uredbe. Zaveza in dajatve so se namreč v zvezi z odpravo škode in interesom Unije presojale kot celota. Poleg tega imajo zaveza in izravnalne dajatve različne učinke. Medtem ko dodatne prihodke iz zaveze prejme izvoznik, se prihodki od dajatev plačajo v proračun Unije.

34. Drugič, Komisija se ne strinja s trditvijo družbe SolarWorld, da se sodbe, navedene v točki 57 izpodbijanega sklepa, za obravnavano zadevo ne uporabljajo. Komisija poudarja, da v navedenih sodbah razglasitev delne ničnosti ni bila zavrnjena zato, ker bi povzročila bistvene spremembe področja uporabe izpodbijanega akta, temveč zato, ker bi spremenila bistvo izpodbijanega akta. Podobno je Splošno sodišče v obravnavani zadevi razsodilo, da bi razglasitev ničnosti samo člena 2 sporne uredbe spremenila bistvo navedene uredbe. Z razglasitvijo ničnosti samo člena 2 bi se namreč razširilo področje uporabe *izravnalnih dajatev*, saj bi se uporabljale za uvoz, ki je bil prej oproščen teh dajatev. V nasprotju s trditvijo družbe SolarWorld Splošno sodišče ni razsodilo, da bi razglasitev delne ničnosti spremenila področje uporabe *sporne uredbe*.

35. Komisija meni, da ni tehtno trditi, da družba SolarWorld nima interesa, da bi zahtevala razglasitev ničnosti celotne sporne uredbe (ker se s členom 1 navedene uredbe uvajajo dajatve za njene kitajske konkurente). Družba SolarWorld bi namreč lahko, če bi vložila tožbo za razglasitev ničnosti celotne uredbe, predlagala odložitev učinkovanja sodbe, dokler pristojni instituciji ne sprejmeta ukrepov, potrebnih za uskladitev z zadevno sodbo (drugače povedano, dokler navedeni instituciji znova ne sprejmeta uredbe o uvedbi izravnalnih dajatev). Po besedah Komisije je predlog za razglasitev ničnosti samo člena 2 „napaka pravdne strategije“, ki je v tem postopku ni mogoče odpraviti.

36. Komisija na koncu ugotavlja, da je Splošno sodišče pravilno razsodilo, da predlogu za razglasitev delne ničnosti ni mogoče ugoditi. Če bi Splošno sodišče ugotovilo, da je člen 2 sporne uredbe nezakonit, bi lahko za nično razglasilo le celotno uredbo, Svetu in Komisiji pa prepustilo odločitev, katero obliko izravnalnih ukrepov bi bilo treba sprejeti za uskladitev z njegovo sodbo. Samo z razglasitvijo ničnosti celotne sporne uredbe bi bilo mogoče spoštovati institucionalno ravnovesje, določeno v Pogodbah.

37. Zbornica CCCME ni predložila pisnih stališč. Na ustni obravnavi pa se je strinjala s Svetom in Komisijo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe.

2. Presoja

a) Dopustnost

38. Svet trdi, da je prvi pritožbeni razlog nedopusten, ker je, prvič, zgolj ponovitev tožbenega razloga ločljivosti, ki je bil predložen Splošnemu sodišču, in drugič, ker temelji na dejanskih vprašanjih, ki ne morejo biti predmet nadzora Sodišča.

39. Menim, da je treba ugovor nedopustnosti, na katerega se sklicuje Svet, zavrniti.

40. Prvič, res je, da je družba SolarWorld v zvezi z ugovorom nedopustnosti, na katerega se sklicuje Svet, na prvi stopnji trdila, da je navedeno določbo mogoče ločiti od preostanka sporne uredbe. Vendar družba SolarWorld v pisnih stališčih pred Sodiščem jasno navaja, pri katerih točkah izpodbijanega sklepa je bilo po njenem mnenju napačno uporabljeno pravo, zlasti pri točki 55 (ki se nanaša na širše področje uporabe izravnalnih dajatev, če bi bil samo člen 2 razglašen za ničen), točki 57 (v kateri Splošno sodišče preučuje prejšnje sodbe glede zahteve v zvezi z ločljivostjo) in točki 59 (v kateri Splošno sodišče ugotavlja, da člen 2 ni ločljiv od preostanka sporne uredbe). Družba SolarWorld torej ne predlaga zgolj ponovne preučitve vloge, predložene Splošnemu sodišču, Sodišče pa lahko opravi nadzor nad izpodbijanem sklepom.¹⁷

¹⁷ Sodba z dne 19. januarja 2017, Komisija/Total in Elf Aquitaine (C-351/15 P, EU:C:2017:27, točke od 30 do 34).

41. Drugič, vprašanje, ali se člen 2 sporne uredbe lahko šteje za ločljiv od preostanka navedene uredbe v smislu sodne prakse in se kot tak lahko samo ta razglasi za ničn, ni vprašanje dejanskega stanja. Je vprašanje pravne opredelitve, za nadzor nad katero je Sodišče pristojno.¹⁸

42. Zato menim, da je prvi pritožbeni razlog dopusten.

b) Utemeljenost

43. Družba SolarWorld v prvem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe, napačno uporabilo pravo.

44. Naj spomnim, da se s členom 1 izpodbijane uredbe uvajajo izravnalne dajatve v obliki dajatev *ad valorem*, člen 2 pa določa, da je subvencioniran uvoz „oproščen izravnalne dajatve, ki jo določa člen 1, če [...] je družba, ki je navedena v prilogi k [Sklepu 2013/707], proizvedla in odpremila [...] izdelke ter zanje izdala račun [...]“. V Prilogi k Sklepu 2013/707 so navedeni vsi proizvajalci-izvozniki, katerih ponujeno zavezo je Komisija sprejela. V Sklepu 2013/423 je za navedeno zavezo opisano, da je do določenega letnega obsega uvoza sestavljena iz minimalne uvozne cene, ta obseg pa ustreza takratni uspešnosti proizvajalcev-izvoznikov na trgu.¹⁹

45. V skladu z ustaljeno sodno prakso je razglasitev delne ničnosti ukrepa prava EU mogoča samo, če je mogoče elemente, katerih razglasitev ničnosti se predlaga, ločiti od preostanka ukrepa. Navedena zahteva ni izpolnjena, če bi razglasitev delne ničnosti ukrepa povzročila spremembo bistva zadevnega ukrepa, kar je treba ugotoviti na podlagi objektivnega merila, ne na podlagi subjektivnega merila, povezanega s političnim namenom organa, ki je zadevni ukrep sprejel.²⁰ Za nadzor nad tem, ali so elementi akta EU ločljivi, je treba preučiti obseg teh elementov in presoditi, ali bi razglasitev njihove ničnosti spremenila duh in bistvo akta.²¹

46. Ali bi bilo spremenjeno bistvo sporne uredbe, če bi bil samo člen 2 razglašen za ničnega? Po mojem mnenju ne bi bilo.

47. Naj najprej navedem, da lahko napaka pri izravnalni dajatvi kot tudi napaka pri vsebinski ugotovitvi povzročita spremembo bistva uredbe o uvedbi izravnalnih dajatev.

48. Ni dvoma, da lahko vsebinske ugotovitve institucij v zvezi z ugotavljanjem subvencij, ki se izravnavajo, škode, vzročne zveze in interesa Unije, če so razglašene za nične, spremenijo bistvo uredbe o uvedbi izravnalne dajatve, saj brez enega od navedenih elementov dajatve ni mogoče uvesti.²²

49. Napaka pri izravnalni dajatvi lahko še toliko bolj spremeni bistvo uredbe o uvedbi navedene dajatve. Namen take uredbe je namreč ravno uvedba dajatve, da bi se odpravila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije.

¹⁸ Sodba z dne 1. oktobra 2014, Svet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, točke od 15 do 19).

¹⁹ Glej uvodni izjavi 5 in 6 Sklepa 2013/423 in uvodno izjavo 19 Sklepa 2013/707.

²⁰ Sodba z dne 6. decembra 2012, Komisija/Verhuizingen Coppens (C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 38).

²¹ Sodba z dne 12. novembra 2015, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-121/14, EU:C:2015:749, točka 21).

²² Glej člen 12(1)(c) in (d) in člen 15(1) osnovne uredbe. Podobno v protidampinških postopkih napaka pri določitvi normalne vrednosti vodi k razveljavitvi celotne uredbe, s katero so naložene protidampinške dajatve, saj je „normalna vrednost bistven pogoj za določitev stopnje protidampinške dajatve, ki se uporabi“ (sodba z dne 15. septembra 2016, PT Wilmar Bioenergi Indonesia and PT Wilmar Nabati Indonesia/Svet, T-139/14, neobjavljena EU:T:2016:499, točka 109).

50. V zvezi s tem je treba omeniti nedavno sodbo Splošnega sodišča v zadevi JingAo Solar.²³ V zadevi JingAo Solar so nekateri kitajski proizvajalci izvozniki in njihovi povezani uvozniki v celoti izpodbijali Uredbo št. 1239/2013, katere člen 2 se izpodbija v tem postopku. Svet in Komisija sta zlasti trdila, prvič, da tožeče stranke niso imele interesa za predlaganje razglasitve ničnosti člena 2 (saj so med upravnim postopkom želele sprejetje člena 2), drugič, da člen 1 ni ločljiv od preostanka akta, tako da je, tretjič, tožba za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v celoti nedopustna. Splošno sodišče je razsodilo, prvič, da so tožbe zoper uredbo o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev, ki jih vložijo stranke, katerih zaveza je bila sprejeta, dopustne, drugič, da člen 1 ni ločljiv od preostanka izpodbijane uredbe, tako da je, tretjič, tožba za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v celoti dopustna. Splošno sodišče je zlasti ugotovilo, da bi „napaka, zaradi katere bi bile lahko razveljavljene ocene institucij, na podlagi katerih je bil sprejet člen 1 [sporne uredbe], spremenila samo bistvo navedene uredbe. Člen 2 [...] bi samodejno prenehal veljati, ker določa oprostitve plačila izravnalnih dajatev, ki jih uvaja člen 1 navedene uredbe.“²⁴

51. Po mojem mnenju je Splošno sodišče v sodbi JingAo Solar pravilno razsodilo, da je člen 1 izpodbijane uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe. Vendar iz spodaj navedenih razlogov iz tega ne izhaja, da člen 2 ni ločljiv od preostanka sporne uredbe.

52. Prvič, rad bi poudaril, da člen 1 sporne uredbe ne določa nobenega pogoja za uvedbo dajatev. Zlasti ni uvedba dajatev odvisna od kršenja ali umika zaveze. Če bi bil za ničen razglašen samo člen 2 navedene uredbe, bi se torej člen 1 uporabljal tako, kot se uporablja v okviru sporne uredbe, kakor jo je sprejel Svet (le brez oprostitve).

53. Nasprotno pa člen 2 sporne uredbe določa izvzetje iz člena 1. Če bi bil za ničen razglašen samo člen 1, bi se torej namesto dajatev uporabljala minimalna uvozna cena, določena v zavezi, medtem ko se v sporni uredbi, kakor jo je sprejel Svet, člen 3 uporablja samo kot oprostitve plačila dajatev iz člena 1.²⁵

54. Zato ni pomembno, da sta, kakor trdi družba SolarWorld, izravnalne dajatve iz člena 1 sporne uredbe in zaveza, na katero se nanaša člen 2 navedene uredbe, dve obliki izravnalnih ukrepov z enakim namenom, in sicer odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Unije. Pomembno je, da je en ukrep izjema od drugega in da zato razglasitev ničnosti prvega ne bi imela enakih posledic kot razglasitev ničnosti drugega.

55. Iz tega izhaja, da bi razglasitev ničnosti samo člena 1 sporne uredbe spremenila bistvo navedene uredbe, razglasitev ničnosti člena 2 navedene uredbe pa ne. Razlog, zaradi katerega je bilo v sodbi JingAo Solar²⁶ ugotovljeno, da člen 1 ni ločljiv od preostanka izpodbijane uredbe, in sicer, da je člen 2 izjema od člena 1, je ravno razlog, zaradi katerega je treba člen 2 šteti za ločljiv.

56. Navedeno ugotovitev potrjuje dejstvo, da je treba v vsakem primeru, kadar se zaveza ne uporablja ali se preneha uporabljati, plačati dajatve iz člena 1 sporne uredbe. Kot je navedeno zgoraj, se minimalna uvozna cena, določena v zavezi, uporablja samo do nekega letnega obsega uvoza. Na uvoz nad navedenim obsegom se plačajo dajatve iz člena 1 sporne uredbe. Poleg tega se v skladu s členom 13(9) osnovne uredbe „uporabijo“ dajatve iz člena 1 izpodbijane uredbe, če ena od strank

23 Sodba z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet (T-158/14, T-161/14 in T-163/14, neobjavljena, EU:T:2017:126, v nadaljevanju: JingAo Solar). Zoper to sodbo je bila vložena pritožba v zvezi s katero pred Sodiščem teče postopek (glej Canadian Solar EMEA in drugi/Svet, C-237/17 P).

24 Sodba z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet T-158/14, T-161/14 in T-163/14, neobjavljena, EU:T:2017:126, točka 42.

25 Instituciji bi se lahko namesto dajatve *ad valorem*, ki se uvaja s členom 1 sporne uredbe, odločili za uvedbo minimalne cene ali hibridni ukrep.

26 Sodba z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet (T-158/14, T-161/14 in T-163/14, neobjavljena, EU:T:2017:126).

zavezo krši ali umakne ali če Komisija umakne njeno sprejetje. Sprejetje zaveze je bilo za nekatere proizvajalce-izvoznike dejansko umaknjeno, ker so kršili obveznosti iz zaveze (zlasti obveznost spoštovanja minimalne uvozne cene ali obveznosti poročanja)²⁷ ali ker so proizvajalci-izvozniki želeli umakniti zavezo.²⁸ Takoj so se začele uporabljati dajatve iz člena 1 sporne uredbe.²⁹

57. Drugič, ni pomembno, da bi se zaradi razglasitve ničnosti samo člena 2 sporne uredbe izravnalne dajatve iz člena 1 uporabljale za ves uvoz, medtem ko se trenutno uporabljajo samo za uvoz izdelkov izvoznikov, ki niso stranke zaveze, to je za 30 % vsega uvoza.

58. V zvezi s tem bi rad poudaril, da se z razglasitvijo ničnosti samo člena 2 področje uporabe sporne uredbe ne bi razširilo, saj so v skladu s členom 1 dajatve uvedene za ves uvoz. Uvoz izdelkov družb, ki so stranke zaveze, je le oproščen dajatev, kot je razvidno iz dejstva, da se v primeru kršitve zaveze ali njenega umika uporabljajo dajatve.

59. In tudi če bi se štel, da bi se z razglasitvijo ničnosti samo člena 2 razširilo področje uporabe *izravnalnih dajatev*, bi bilo to – kakor trdi družba SolarWorld – nepomembno, saj se področje uporabe *sporne uredbe* ne bi spremenilo. Po razglasitvi ničnosti samo člena 2 bi bilo področje uporabe člena 1 povsem enako kot področje uporabe sporne uredbe, kot jo je sprejel Svet.

60. Zato je Splošno sodišče po mojem mnenju s tem, da je v točki 55 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da bi se bistvo sporne uredbe spremenilo, ker bi z razglasitvijo ničnosti samo člena 2 „izravnalnim dajatvam podelili širši obseg, kot izhaja iz [sporne] uredbe, kot jo je sprejel Svet“, napačno uporabilo pravo.

61. Tretjič, kar zadeva odločbe, navedene v točki 57 izpodbijanega sklepa, in sicer sklep v zadevi Carbunió³⁰ in sodbi Du Pont de Nemours³¹, Nemčija/Parlament in Svet³² ter sklep Government of Gibraltar/Komisija³³, menim, da se razlikujejo od obravnavane zadeve.

62. Sodišče je v sodbi Carbunió³⁴ razsodilo, da ni mogoče predlagati razglasitve ničnosti samo za pogoje, pod katerimi je državna pomoč premogovništvu razglašena za združljivo z notranjim trgov. V skladu s sklepom o združljivosti je bila zadevna pomoč „pomoč za zaprtje“, ki je bila „posebej namenjena kritju sedanjih proizvodnih izgub v enotah za proizvodnjo premoga“. Zato je bila njena združljivost z notranjim trgov odvisna od obstoja „načrta za zaprtje, katerega skrajni rok je [bil] najpozneje 31. december 2018“.³⁵ Zato je Sodišče ugotovilo, da je bil namen sklepa o združljivosti „vzpostaviti poseben pravni okvir za zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov“. Če bi bila za nično razglašena samo določba o tem pogoju, bi se spremenilo bistvo sklepa Sveta o združljivosti, ker „bi bila

27 Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/866 z dne 4. junija 2015 o umiku sprejetja zaveze treh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2015, L 139, str. 30); Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/1403 z dne 18. avgusta 2015 o umiku sprejetja zaveze enega proizvajalca izvoznika v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2015, L 218, str. 1); Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2018 z dne 11. novembra 2015 o umiku sprejetja zaveze dveh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2015, L 295, str. 23); Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1045 z dne 28. junija 2016 o umiku sprejetja zaveze enega proizvajalca izvoznika v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 / (UL 2016, L 170, str. 5) in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2146 z dne 7. decembra 2016 o umiku sprejetja zaveze dveh proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2016, L 333, str. 4).

28 Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/115 z dne 28. januarja 2016 o umiku sprejetja zaveze enega proizvajalca izvoznika v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2016, L 23, str. 47) in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1998 z dne 15. novembra 2016 o umiku sprejetja zaveze petih proizvajalcev izvoznikov v okviru Izvedbenega sklepa 2013/707 (UL 2016, L 308, str. 8).

29 Glej uvodno izjavo 96 Uredbe 2015/866, uvodno izjavo 34 Uredbe 2015/1403, uvodno izjavo 70 Uredbe 2015/2018, uvodno izjavo 16 Uredbe 2016/115, uvodno izjavo 55 Uredbe 2016/1045, uvodno izjavo 23 Uredbe 2016/1998 in uvodno izjavo 45 Uredbe 2016/2146.

30 Sklep z dne 11. decembra 2014, Carbunió/Svet (C-99/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2446, v nadaljevanju: Carbunió).

31 Sodba z dne 12. aprila 2013, Du Pont de Nemours (France) in drugi/Komisija (T-31/07, neobjavljena, EU:T:2013:167, v nadaljevanju: Du Pont de Nemours).

32 Sodba z dne 5. oktobra 2000, Nemčija/Parlament in Svet (C-376/98, EU:C:2000:544, v nadaljevanju: Nemčija/Parlament in Svet).

33 Sklep z dne 12. julija 2012, Government of Gibraltar/Komisija (C-407/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:464, v nadaljevanju: Government of Gibraltar/Komisija).

34 Sklep z dne 11. decembra 2014, Carbunió/Svet (C-99/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2446).

35 Člen 3(1) Sklepa Sveta 2010/787/EU z dne 10. decembra 2010 o državnih pomočeh za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov (UL 2010, L 336, str. 24).

z njo odpravljena časovna zahteva, kar bi pomenilo, da nekonkurenčnim premogovnikom ne bi bilo treba prenehati obratovati do 31. decembra 2018, temveč bi lahko v nasprotju z namenom [sklepa Sveta o združljivosti] še naprej časovno neomejeno prejemali državno pomoč³⁶. Nasprotno v obravnavani zadevi z razglasitvijo ničnosti člena 2 ne bi bil odpravljen noben pogoj, pod katerim bi bile uvedene izravnalne dajatve iz člena 1, saj taki pogoji ne obstajajo. Zato Splošno sodišče ni imelo prav, ko je v točki 57 izpodbijanega sklepa razsodilo, da je položaj v sodbi Carbuni6n podoben položaju v tem postopku.

63. Sodišče je v sodbi Du Pont De Nemours³⁷ razsodilo, da ni mogoče predlagati razglasitve ničnosti samo za določbo Direktive 91/414/EGS³⁸, s katero je bil 30. junij 2008 določen za dan izteka obdobja uvrstitve flusilazola (aktivna snov, ki se uporablja v fungicidih za kmetijske posevke) v Prilogo I k navedeni direktivi (fitofarmacevtsko sredstvo lahko država članica odobri, samo če so aktivne snovi, ki jih vsebuje, na seznamu v navedeni prilogi in samo če so izpolnjeni pogoji iz navedene priloge). Po mnenju Sodišča je namen Direktive 91/414/EGS „zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi in okolja“. Če bi bil za ničn razglašen samo časovni pogoj, bi to „povzročilo, da bi bil flusiazol po 30. juniju 2008 uvrščen v Prilogo I k [navedeni] direktivi“, to je, da bi bila navedena snov uvrščena v Prilogo I „ob manj strogih omejitvah, kot so določene v [navedeni] direktivi“, katere področje uporabe bi se s tem spremenilo.³⁹ Nasprotno v obravnavani zadevi za uvedbo izravnalnih dajatev pogoji niso določeni. Poleg tega ni dvoma o tem, da razglasitev ničnosti člena 3 sporne uredbe ne more povzročiti višjih ali nižjih dajatev, ker so stopnje navedenih dajatev določene v členu 1 navedene uredbe.

64. Sodišče je v sodbi Nemčija/Parlament in Svet⁴⁰ v celoti razglasilo za nično Direktivo 98/43/ES⁴¹, s katero sta bili prepovedani oglaševanje in sponzorstvo tobačnih izdelkov, ker njena podlaga ni mogel biti člen 100a Pogodbe ES (zdaj po spremembi člen 114 PDEU), na podlagi katerega je Svet pristojen za sprejemanje ukrepov za približevanje zakonov, katerih cilj sta vzpostavitev in delovanje notranjega trga. Prepovedi vseh oblik oglaševanja in sponzorstva tobačnih izdelkov iz Direktive 98/43/ES namreč ni bilo mogoče utemeljiti s potrebo po odpravi ovir za prosti pretok oglaševalnih medijev ali svobodo opravljanja storitev na področju oglaševanja. Vendar je po mnenju Sodišča to veljalo samo za prepoved oglaševanja tobačnih izdelkov na predmetih v hotelih (plakati, sončniki, pepelniki) in prepoved reklamnih spotov v kinematografih, ker se zaradi prepovedi takih oblik oglaševanja ni mogla spodbujati trgovina z zadevnimi izdelki. To ni veljalo za prepoved oglaševanja tobačnih izdelkov v periodiki, revijah in časopisih, ker se je zaradi prepovedi navedene oblike oglaševanja lahko spodbujal prosti pretok tiskovin.⁴² Kljub temu je Sodišče razglasilo Direktivo 98/43 za nično v celoti. In sicer zato, ker „bi – zaradi splošnosti prepovedi oglaševanja in sponzorstva tobačnih izdelkov, določene v [Direktivi 98/43] – delna razglasitev ničnosti Direktive pomenila spremembo določb Direktive s strani Sodišča“. ⁴³ Kot je navedel generalni pravobranilec N. Fennelly, „morebitna legitimnost prepovedi oglaševanja v nekaterih medijih ne sovпада z nobenim jasnim in ločljivim besedilom v [Direktivi 98/43]“. Zato bi se po besedah generalnega pravobranilca Sodišče z razglasitvijo delne ničnosti „vključilo v ustvarjalno preoblikovanje ukrepa z razlago. Nobena očitno ločljiva določba se ne ponuja, da bi jo lahko s sklepom o razglasitvi ničnosti jasno odpravili“. ⁴⁴ Nasprotno je v obravnavani zadevi za tako jasno odpravo na voljo člen 2 sporne uredbe.

36 Sklep z dne 11. decembra 2014, Carbuni6n/Svet (C-99/14 P, neobjavljen, EU:C:2014:2446, točki 28 in 31).

37 Sodba z dne 12. aprila 2013, Du Pont de Nemours (France) in drugi/Komisija (T-31/07, neobjavljena, EU:T:2013:167).

38 Direktiva 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332).

39 Sodba z dne 12. aprila 2013, Du Pont de Nemours (France) in drugi/Komisija (T-31/07, neobjavljen, EU:T:2013:167, točka 85).

40 Sodba z dne 5. oktobra 2000, Nemčija/Parlament in Svet (C-376/98, EU:C:2000:544).

41 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 1998 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o oglaševanju in sponzorstvu tobačnih izdelkov (UL 1998, L 213, str. 9).

42 Sodba z dne 5. oktobra 2000, Nemčija/Parlament in Svet (C-376/98, EU:C:2000:544, točki 98 in 99).

43 Sodba z dne 5. oktobra 2000, Nemčija/Parlament in Svet (C-376/98, EU:C:2000:544, točka 117).

44 Sklepni predlogi generalnega pravobranilca N. Fennellyja v zadevi Nemčija/Parlament in Svet (C-376/98, EU:C:2000:324, točka 127).

65. Sodišče je v sodbi *Government of Gibraltar/Komisija*⁴⁵ razsodilo, da je mogoče predlagati samo razglasitev ničnosti celotne Odločbe Komisije 2009/95/ES.⁴⁶ Komisija je v Odločbi 2009/95 na seznam za Skupnost pomembnih območij v smislu Direktive Sveta 92/43/EGS (v nadaljevanju: direktiva o habitatih) vključila območje na Gibraltaru.⁴⁷ Vlada Gibraltara (*Government of Gibraltar*) ni mogla predlagati razglasitve ničnosti Odločbe 2009/95 samo v delu, v katerem je ta zadevno območje razširila na geografska območja na ozemlju Združenega kraljestva. Po mnenju Sodišča različna geografska območja, iz katerih naj bi bilo zadevno območje sestavljeno, v Odločbi 2009/95 niso bila omenjena. Poleg tega v sistemu direktive o habitatih območja ni bilo mogoče razdeliti na različna manjša območja.⁴⁸ V zadevi *Government of Gibraltar/Komisija* je bilo glede na določbe direktive o habitatih očitno, da je treba območje, upravičeno do tega, da je opredeljeno kot za Skupnost pomembno območje, presojati kot celoto. Nasprotno v obravnavani zadevi ni pomembno, da so se izravnalne dajatve in zaveza v zvezi s škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, presojale skupaj. Če bi namreč instituciji menili, da je mogoče navedeno škodo odpraviti samo s kombinacijo dajatev in zaveze, ne bi uvedli minimalne uvozne cene v obliki oprostitve dajatev.

66. Ugotavljam, da se sodna praksa, ki jo je Splošno sodišče navedlo v točki 57 izpodbijanega sklepa, za obravnavano zadevo ne uporablja.

67. Četrtrič, v nasprotju s trditvijo Komisije razglasitev ničnosti samo člena 2 sporne uredbe ne bi spremenila institucionalnega ravnovesja med Svetom in Komisijo na eni strani⁴⁹ ter Sodiščem Unije na drugi.⁵⁰

68. Poudarjam, da bi razglasitev ničnosti samo člena 2 povzročila le uporabo ukrepa, ki sta ga Svet in Komisija sprejela že prej, in sicer člena 1. Sodišče ne bi odločilo o uvedbi neke vrste izravnalnih ukrepov (dajatve *ad valorem* namesto na primer dajatve v fiksnem znesku). Niti ne bi izračunalo stopnje takih dajatev.

69. Poleg tega ni mogoče trditi, da se lahko z razglasitvijo delne ničnosti akta Unije spremeni institucionalno ravnovesje, ker, prvič, pristojnost, dodeljena Sodišču na podlagi prvega odstavka člena 264 PDEU, da razglasi ničnost akta prava Unije v celoti, vključuje pristojnost, da razglasi ničnost samo dela zadevnega akta,⁵¹ in drugič, navedeno pooblastilo ni neomejeno, saj se, kot je navedeno zgoraj, z razglasitvijo delne ničnosti ne sme povzročiti sprememba bistva akta.⁵²

70. Zato menim, da je prvi pritožbeni razlog utemeljen in da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 59 izpodbijanega sklepa presodilo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe, napačno uporabilo pravo. Iz tega izhaja, da je treba izpodbijani sklep razveljaviti.

45 Sklep z dne 12. julija 2012, *Government of Gibraltar/Komisija* (C-407/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:46).

46 Odločba z dne 12. decembra 2008 o sprejetju drugega posodobljenega seznama za Skupnost pomembnih območij v sredozemski biogeografski regiji v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS (UL 2009, L 43, str. 393).

47 Direktiva z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102).

48 Sklep z dne 12. julija 2012, *Government of Gibraltar/Komisija* (C-407/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:46, točke od 31 do 33).

49 Naj spomnim, da od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 o spremembi določenih uredb o skupni trgovinski politiki v zvezi s postopki za sprejetje določenih ukrepov (UL 2014, L 18, str. 1) dokončne izravnalne dajatve sprejema Komisija, ne Svet. V zvezi s tem glej Scharf, T., „Decision-Making in EU Trade Defence Cases After Lisbon: An Institutional Anomaly Addressed?“, v: Herrmann, C., Simma, B., in Streinz, R. (ur.), *Trade Policy between Law, Diplomacy and Scholarship. Liber amicorum in memoriam Horst G. Krenzler*, Springer, 2015, str. od 395 do 406.

50 Komisija trdi naslednje. Komisija in Svet odločita o tem, kateri izravnalni ukrep naj se uvede. Vendar bi bila z razglasitvijo ničnosti samo člena 2 zaveza, na katero se člen 2 nanaša, nadomeščena s izravnalnimi dajatvami iz člena 1. Drugače povedano, razglasitev ničnosti samo člena 2 bi Sodišču omogočila, da odloči, kateri izravnalni ukrep bi bilo treba uvesti. Zato bi razglasitev ničnosti samo člena 2 spremenila institucionalno ravnovesje med Komisijo in Svetom na eni strani ter sodišči Unije na drugi. Samo razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v celoti bi omogočila spoštovanje institucionalnega ravnovesja, saj bi morala Komisija in Svet uvesti nove izravnalne ukrepe, da bi se upoštevala sodba o razglasitvi ničnosti.

51 Sklepni predlogi generalne pravobranilke J. Kokott v zadevi *Komisija/Verhuizingen Coppens* (C-441/11 P, EU:C:2012:317, točka 25).

52 Sklepni predlogi generalnega pravobranilca G. Tesaura v zadevi *Francija in drugi/Komisija* (C-68/94 in C-30/95, EU:C:1997:54, točka 142).

71. Vendar bom zaradi celovitosti zdaj preučil drugi pritožbeni razlog.

B. Drugi pritožbeni razlog

1. Trditve strank

72. Družba SolarWorld v drugem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 53 do 60 izpodbijanega sklepa, zlasti v točkah 55 in 59 navedenega sklepa, presodilo, da tožba ni dopustna, kršilo člena 47 in 20 Listine.

73. Družba SolarWorld v zvezi s kršitvijo člena 47 Listine trdi, da je bilo sicer ugotovljeno, da predpisi, s katerimi se uvajajo izravnalni ukrepi, posamično zadevajo proizvajalce Unije, vendar bi bili ti brez učinkovitega pravnega sredstva, če ne bi mogli predlagati razglasitev delne ničnosti navedenih predpisov. Družba SolarWorld v zvezi s tem poudarja, da so bile njene tožbe za razglasitev ničnosti Uredbe št. 513/2013 ter sklepov 2013/423 in 2013/707 zavržene kot nedopustne.

74. Družba SolarWorld v zvezi s kršitvijo člena 20 Listine trdi, da Splošno sodišče proizvajalcev Unije in kitajskih izvoznikov ni obravnavalo enako, ko je kot nedopustno zavrгло njeno tožbo za razglasitev delne ničnosti sporne uredbe, medtem ko je razsodilo, da je tožba kitajskih izvoznikov za razglasitev ničnosti navedene uredbe dopustna.

75. Svet trdi, da bi bilo treba drugi pritožbeni razlog zavrniti. Zlasti poudarja, da ni bil namen člena 47 Listine spremeniti sistem sodnega nadzora, ki ga določata Pogodbi, zlasti pravil glede dopustnosti neposrednih tožb na sodiščih Unije. Pritožbeni razlog v zvezi s kršitvijo člena 20 Listine pa je nedopusten, ker ni bil navajan pred Splošnim sodiščem. Vsekakor je neutemeljen, ker družba SolarWorld in kitajski proizvajalci niso bili obravnavani različno. Družba SolarWorld bi namreč lahko predlagala razglasitev ničnosti celotne sporne uredbe.

76. Komisija trdi, da je drugi pritožbeni razlog neutemeljen. V zvezi s kršitvijo člena 47 Listine poudarja, da, prvič, namen navedene določbe ni bil spremeniti sistem sodnega nadzora, ki ga določata Pogodbi, drugič, da je družba SolarWorld dejansko vložila tožbo za razglasitev ničnosti sklepov 2013/423 in 2013/707 in, tretjič, da bi lahko vložila tožbo za razglasitev ničnosti celotne izpodbijane uredbe. Komisija v zvezi s kršitvijo člena 20 Listine trdi, da družba SolarWorld in kitajski izvozniki niso bili obravnavani različno, saj bi družba SolarWorld lahko vložila tožbo za razglasitev ničnosti celotne sporne uredbe, poleg tega bi lahko predlagala tudi odložitev učinkovanja sodbe do nadomestitve navedene uredbe z novo uredbo o uvedbi višjih izravnalnih dajatev.

2. Presoja

a) Dopustnost

77. Svet trdi, da je pritožbeni razlog glede kršitve člena 20 Listine nedopusten, ker ugovor ni bil navajan pred Splošnim sodiščem.

78. Res je, da družba SolarWorld ni navajala razloga kršitve člena 20 Listine kot odgovor na ugovor nedopustnosti, ki ga je Svet vložil na Splošnem sodišču. Zato je po mojem mnenju drugi pritožbeni razlog nedopusten, kolikor se sklicuje na kršitev člena 20 Listine.

79. Kljub temu bom zaradi celovitosti v nadaljevanju preučil, ali je Splošno sodišče z zavrženjem tožbe družbe SolarWorld kot nedopustne kršilo člen 20 Listine.

b) Utemeljenost

80. Družba SolarWorld v drugem pritožbenem razlogu trdi, da je Splošno sodišče z zavrženjem njene tožbe kot nedopustne kršilo člena 47 in 20 Listine.

81. Po mojem mnenju je treba drugi pritožbeni razlog zavriniti.

82. Prvič, v zvezi z domnevno kršitvijo člena 47 Listine je res, kot je omenjeno zgoraj, da je bila tožba družbe SolarWorld za razglasitev ničnosti sklepa 2013/707, s katerim je Komisija sprejela ponudbo zaveze proizvajalcev-izvoznikov, zavržena kot nedopustna, ker „sklep o sprejetju zaveze [...] nima pravnih učinkov, ki bi neposredno vplivali na pravni položaj proizvajalcev zadevnih izdelkov v Uniji, kot [je SolarWorld]“.⁵³ Tožbo družbe SolarWorld za razglasitev ničnosti odločitve iz dopisa Komisije z dne 15. septembra 2014, s katero je Komisija prilagodila minimalno uvozno ceno, določeno v zavezi, je Splošno sodišče zavrnilo po vsebini, „ne da bi bilo treba preučiti njeno dopustnost“.⁵⁴

83. Vendar naj opozorim, da v skladu s Pojasnili k Listini člen 47 „ni bi[l] namenje[n] spremembi sistema sodnega nadzora, določenega v [P]ogodbah, zlasti ne pravil o dopustnosti neposrednih tožb pred Sodiščem Evropske unije“.⁵⁵ Zato je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pogoje za dopustnost iz člena 263, četrti odstavek, PDEU razlagati ob upoštevanju temeljne pravice do učinkovitega sodnega varstva, vendar se pri tem ne sme odstopati od pogojev, ki so izrecno določeni z navedeno pogodbo.⁵⁶

84. Poleg tega je vprašanje, ki ga obravnava Sodišče, ali je mogoče vložiti tožbo za razglasitev ničnosti samo člena 2 sporne uredbe. Če bi Sodišče ugotovilo, da navedena določba ni ločljiva od preostanka akta, bi bilo še vedno mogoče vložiti tožbo za razglasitev ničnosti celotne sporne uredbe. V zvezi s tem ni mogoče trditi, da razglasitev ničnosti celotne navedene uredbe družbi SolarWorld ne bi koristila. Družba SolarWorld bi namreč lahko predlagala razglasitev ničnosti celotne sporne uredbe in predlagala, da Sodišče odloži učinkovanje navedene razglasitve ničnosti, dokler instituciji ne sprejmeta potrebnih ukrepov za izvajanje sodbe o razglasitvi ničnosti.⁵⁷

85. Zato menim, da je treba pritožbeni razlog glede kršitve člena 47 Listine zavriniti.

86. Drugič, v zvezi z domnevno kršitvijo člena 20 Listine se mi zdi, da družba SolarWorld ne bi bila obravnavana drugače kot proizvajalci-izvozniki, če bi Sodišče menilo, da člen 3 izpodbijane uredbe ni ločljiv od preostanka navedene uredbe in da družba SolarWorld ne more predlagati razglasitve delne ničnosti sporne uredbe. Kot je navedeno zgoraj, iz sodbe Splošnega sodišča v zadevi JingAo Solar izhaja, da proizvajalci-izvozniki ne morejo predlagati razglasitve delne ničnosti izpodbijane uredbe (ker člen 1 ni ločljiv od preostanka izpodbijane uredbe).⁵⁸

87. Če bi Sodišče menilo, da je pritožbeni razlog glede kršitve člena 20 Listine dopusten, bi zato po mojem mnenju morale navedeni pritožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

88. Ugotavljam, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 59 in 61 izpodbijanega sklepa presodilo, da je člen 2 sporne uredbe neločljiv od preostanka navedene uredbe, napačno uporabilo pravo. Zato je treba izpodbijani sklep razveljaviti.

⁵³ Sklep z dne 14. januarja 2015, SolarWorld in drugi/Komisija (T-507/13, EU:T:2015:23, točka 52).

⁵⁴ Sodba z dne 16. februarja 2017, SolarWorld/Komisija (T-783/14, neobjavljena, EU:T:2017:88, točka 59).

⁵⁵ Pojasnila k Listini o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 17).

⁵⁶ Sodbi z dne 24. novembra 2016, Ackermann Saatzucht in drugi/Parlament in Svet (C-408/15 P in C-409/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:893, točka 50), ter z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 98).

⁵⁷ Sodba z dne 12. aprila 2013, Du Pont de Nemours (France) in drugi/Komisija (T-31/07, neobjavljena, EU:T:2013:167, točka 99).

⁵⁸ Sodba z dne 28. februarja 2017, JingAo Solar in drugi/Svet (T-158/14, T-161/14 in T-163/14, neobjavljena, EU:T:2017:126, točka 42).

89. Za primer razveljavitve sodbe ali sklepa v pritožbenem postopku člen 61 Statuta Sodišča določa, da lahko Sodišče zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ali samo odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

90. V obravnavanem primeru Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu ni preučilo vprašanja, ali ima družba SolarWorld procesno upravičenje, da predlaga razglasitev ničnosti člena 2 izpodbijane uredbe, kar je Svet na prvi stopnji izpodbijal. Omenjeno ni bilo niti v pisnih stališčih strank pred Sodiščem. Enako velja za trditve glede utemeljenosti pritožbe. Stanje postopka v tej zadevi torej ni tako, da bi bilo mogoče dokončno odločiti o zadevi.

91. Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču in pridržati odločitev o stroških.

VI. Predlog

92. Glede na zgornje preudarke Sodišču predlagam, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 1. februarja 2016 v zadevi SolarWorld in drugi/Svet,T-142/14;
- zadevo T-142/14 vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije in
- pridrži odločitev o stroških.